

Regeringskansliet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till li.smf@regeringskansliet.se

Yttrande över skogsutredningen "En robust skogspolitik för aktivt skogsbruk" med diarienummer LI2025/01500.

Naturskyddsföreningen i Ale har med stigande oro läst slutbetänkandet till skogsutredningen "En robust skogspolitik för aktivt skogsbruk", diarienummer LI2025/01500, och vill med denna skrivelse lämna vårt remissyttrande över utredningen.

Det första som slår oss efter att ha tagit oss igenom det drygt 1100 sidor stora slutbetänkandet är om en statlig utredning verkligen kan få se ut på det här viset, med så stora brister vad gäller saklighet och objektivitet? Hur ska politiker kunna ta beslut om väldigt viktiga frågor med detta som underlag? Därefter kommer frågan om hur det kunde bli så här? Vi hittar svaret dels i Bilaga 1, som beskriver regeringens uppdrag till den särskilda utredare som ska genomföra utredningen, dels i kapitel 2, Mitt uppdrag, där den särskilda utredaren Göran Örlander själv beskriver den bakgrund han har inom skogsnäring, skogsforskning, myndighetsarbete och som ägare av skog. Bilden klarnar av en regering och en utredare som önskar ta bort de hinder som finns för att kunna bedriva ett s.k. effektivt skogsbruk och intensifiera skogsbruket ytterligare. Med en väl sammansatt arbetsgrupp med experter inom alla berörda områden samt en referensgrupp som man tagit på allvar, skulle man ändå kunnat få fram en hygglig utredning, men detta har tyvärr inte skett i detta fall.

Det vi saknar mest i utredningen är en verklig grundförståelse för att man utreder nyttjandet av komplexa skogsekosystem med en mängd olika organismer som har skogen som livsmiljö och som samverkar och tillsammans ger oss de ekosystemtjänster som vi människor är så beroende av. Det är inte åkrar med träd och inte heller virkesproduktionsmarker, ett ord som används i utredningen. Även i skogar med aktivt skogsbruk måste skogsekosystemen fungera. Visst, man nämner dessa förhållanden lite kortfattat och plikttroget i utredningen, men någon genuin insikt om att ekologisk hållbarhet är grunden för social och ekonomisk hållbarhet, se figur 1, tycks inte finnas.

Figur 1. Ekologisk hållbarhet är en förutsättning för social och ekonomisk hållbarhet.

Vad som händer i skogen påverkar i allra högsta grad även andra ekosystem, inte minst de i våra sjöar och hav, men också andra terrestra ekosystem som ger oss ekosystemtjänster.

Skogsbrukets påverkan på klimatet, försurningen och övergödningen i sjö och hav är exempel på detta.

På sidan 100 skriver Örlander att det kan konstateras att framtiden troligen bär med sig ett ökat behov av tillväxt i skogen för att motverka klimatförändringar och för att möta en ökad efterfrågan på råvara som bidrar till den fortsatta omställningen till en bioekonomi. Vi i Naturskyddsföreningen i Ale menar att man först behöver säkerställa att ekosystemen är intakta och fungerande samt att de arter som har skogen som livsmiljö kan finnas kvar i livskraftiga bestånd. Därefter får vi se hur mycket av ekosystemtjänster som kan tas ut av skogen. Förutom skogsråvaror är samhället mycket beroende av många andra ekosystemtjänster, t ex inlagring av koldioxid, rening av vatten, fördröjning av vattnets framfart, livsmedel, biologisk mångfald, mm. Det är politikernas roll att säkerställa att vi får del av detta och inte överlåta till skogsägarna och skogsindustrin att själva avgöra hur mycket skogsråvara som kan tas ut av skogen och hur mycket hänsyn till miljön de har råd med.

Enligt Skogsstyrelsens senaste utvärdering av miljömålet Levande skogar framkommer att utvecklingen av den svenska miljön är negativ¹. Här beskriver Skogsstyrelsen hur "förlust av naturvärden som inte går att återskapa över överskådlig tid har identifierats som ett problem av särskild brådskande karaktär. Enligt Skogsstyrelsen utgör naturskogsrester och skogar med naturvärden knutna till lång kontinuitet" exempel på sådana skogar. Samtidigt beskrivs att avverkning av sådana skogar sker i hög takt och att situationen är allvarlig för arter knutna till lång skogskontinuitet och arter som är beroende av livsmiljöer som är ovanliga i dagens skogslandskap. Den avverkningsmetod som dominerar är trakthyggesbruket (även kallad kalhyggesbruk), ofta följt av markberedning och plantering, vilket ersätter naturskogens komplexa ekosystem med utarmade och artfattiga virkesproduktionsytor (d v s plantager). Det understryks också att många av dessa naturvärden inte kan återskapas under överskådlig tid utan går förlorade vid avverkningar. Avverkning av dessa miljöer innebär därför enligt Skogsstyrelsen "en stor negativ påverkan på Sveriges möjligheter att bevara biologisk mångfald i skogslandskapet och nå nationella och internationella mål".

På sid 384 i slutbetänkandet står följande: "FN:s panel för biologisk mångfald (IPBES) beskrev 2018 hur förlusten av biologisk mångfald är ett lika stort hot mot människan som klimatförändringarna. Globalt sett är fler arter än någonsin på väg att försvinna och ekosystem förändras i snabb takt, som en följd av klimatförändringar och vårt sätt att leva. Även i Sverige är läget för den biologiska mångfalden utmanande. I EU-kommissionens strategi för biologisk mångfald för 2030 beskrivs de främsta orsakerna bakom förlusten av biologisk mångfald som förändrad mark- och havsanvändning, överexploatering, föroreningar, klimatförändring och invasiva främmande arter. Naturkrisen och klimatkrisen beskrivs som tätt sammankopplade, och att de två utmaningarna också behöver hanteras tillsammans." I skenet av detta är det svårt att förstå den dominans av förslag i utredningen som syftar till att intensifiera skogsbruket ytterligare, till nackdel för den biologiska mångfalden och möjligheterna att hejda klimatförändringarna. Därtill är det centralt i utredningen att försvaga myndigheternas tillsynsmöjligheter (förutom när det gäller tillsyn av förnygringsåtgärder som ju är en produktionsparameter) och att låta skogsbrukarna själva

¹ Svenska Naturskyddsföreningen, Jordens vänner, Skydda Skogen, Sveriges Ornitologiska Förening Birdlife, Greenpeace Sverige. 2025. Anmälan mot Skogsstyrelsen till Justitieombudsmannen (JO): Systematiska underlåtenheter i fråga om tillsynsansvar över artskydd och andra naturskyddsregler.

bestämma mer, utan reell kontroll från myndigheternas sida förrän möjligtvis i efterskott. Vi tycker det är naivt och fel sätt att tackla ovannämnda problem av särskild brådskande karaktär, som Skogsstyrelsen uttrycker det.

Naturskyddsföreningen i Ale tillhör de föreningar som jobbar aktivt med yttranden över avverkningsanmälningar. Detta arbete gör vi i samarbete med framför allt Alingsås Naturskyddsförening och Lerums Naturskyddsförening. Vi har tagit del av många anmälningar och har gjort fältbesök i så gott som alla som vi sedan yttrat oss över. Skogsstyrelsen i Göteborg har vi stort förtroende för, men de har en omöjlig situation resursmässigt, vilket gjort att de numer ytterst sällan besöker avverkningsanmälda ytor i fält. Det finns, som slutbetänkandet också påpekar, många digitala hjälpmedel som underlättar för myndigheten men också för oss att skaffa en första bild av den anmälda skogsytan. Det är dock tydligt att man i slutbetänkandet har en övertro på vad sådana hjälpmedel kan hjälpa till med. Man kan tycka att avverkningsanmälningarna ska kunna ge läsaren en god bild av hur skogen ser ut, vilka skyddsvärden som finns och vilken hänsyn som man avser att ta. Tyvärr finns det väldigt stora brister i dessa avverkningsanmälningar och en stor andel är i ett så bedrövligt skick att de inte kan användas som underlag för ett beslut. I de fall man kryssat i vilken hänsyn man avser att ta, t ex bergsbranter, blockbranter, skyddszoner, våtmarker, skyddszoner vid vattendrag och sjöar, mm upptäcker vi ofta alldeles för snäva hänsynsytor, med avgränsningar halvvägs upp i branter och en bra bit ut i våtmarker. Vid vattendrag sitter hänsynsbanden någon meter från vattendraget, o s v. Dessa brister kan omöjligt upptäckas om man inte gör fältbesök. I våra fältinventeringar hittar vi mängder av naturvärden som inte finns registrerade någonstans i det digitala underlaget, däribland en hel del noteringar av rödlistade arter och skyddade arter. Det är inte för inte som det genomförs naturinventeringar med fältbesök i andra typer av exploateringsärenden än skogsbruksärenden. Vid betydande miljöpåverkan finns dessutom krav på miljökonsekvensbeskrivningar där bl a kumulativa effekter ska ingå.

I dagsläget räcker Skogsstyrelsen Syds personella resurser för tillsyn endast till att hantera överklagningsärenden, vilket borde vara alarmerande för alla. Det innebär att så gott som samtliga avverkningsanmälningar som kommer in, inte blir handlagda ordentligt inom de 6 veckor som Skogsstyrelsen har på sig att reagera på anmälan till markägaren. Istället kommer ett s k nollbeslut och ibland registreras ett tillsynsärende men handläggningen av detta ärende skjuts på framtiden. Ju längre detta dröjer, ökar risken för att avverkningen genomförs utan att ha blivit prövad. Vi i Naturskyddsföreningen i Ale skickar i regel in ett yttrande över avverkningsanmälan med den kunskap vi har om den aktuella ytan (inkl. bilder) samt våra synpunkter, däribland sådana som är att betrakta som begäran om tillsyn. Vid en första anblick kan man tycka att 6 veckor borde vara en tillräckligt god tid för oss att reagera på, men ofta kommer vi in med vårt yttrande endast några dagar innan de 6 veckorna går ut, inte sällan sista eller nästsista dagen. Många faktorer påverkar detta; tar några dagar att upptäcka att en avverkningsanmälan kommit in, det tar tid att med hjälp av diverse digitala underlag ge en första bild av skogsytan, tid och möjlighet att åka ut och besöka platsen samt göra inventeringar, vilket väder och årstid avgör hur inventeringsbart det är (snö, lämplig tidpunkt för inventering av olika arter, mm), hur många andra avverkningsanmälningar som kommit in i närtid och som också behöver hanteras, inläggning av artfynd i Artportalen, författandet av ett yttrande samt förankring med övriga i skogsgruppen och med styrelsen i Naturskydds-

föreningen i Ale. Ibland behöver vi åka ut med flera personer och vid flera tillfällen. Därtill ska Skogsstyrelsen hinna läsa vårt yttrande och agera inom de 6 veckorna.

I de fall vi inte klarar av att lämna yttrande inom de sex veckorna, lämnar vi in en begäran om tillsyn snarast möjligt när så finns skäl för det, men då finns risk att skogen hinner att avverkas. Med vårt arbete hjälper vi Skogsstyrelsen att hålla en god kvalitet i deras tillsynsarbete men förhindrar också markägaren från att begå miljöbrott, inte minst när det gäller skyddade arter.

Med ovannämnda beskrivning förstår var och en att det får stora negativa konsekvenser med det förslag som presenteras i delbetänkandet om att minska handläggningstiden för avverkningsanmälningar från 6 veckor till 10 dagar. Det säger vi nej till. Däremot är vi positivt inställda till delbetänkandets förslag om att inte ändra storleken på sådana ytor som är anmälningspliktiga. I regeringens direktiv ville man utreda om lägsta areal för anmälningsplikt ändrades från dagens 0,5 ha till 5 ha.

Med hänsyn till det ovannämnda föreslår Naturskyddsföreningen i Ale att Skogsstyrelsen påskyndar sitt arbete med att tillse att avverkningsanmälningarna håller en sådan kvalitet att de utgör ett bra underlag för beslut, att tillsynsarbetet intensifieras och att Skogsstyrelsen får betydligt mer resurser för detta, d v s motsatsen till utredningens förslag.

Vi ser också exempel på omfattande gallringsåtgärder (kanske t o m med ett större uttag än vad lagen tillåter) som genomförts relativt kort tid före man lämnar in avverkningsanmälan. Dessa gallringar sker inte sällan i äldre skog och kan inte anses ge det resultat som vanligtvis avses med gallringsåtgärder, d v s att ge de kvarvarande stammarna en positiv diameterutveckling. Istället uppkommer så stora förändringar i skogen att många arter, särskilt hänsynskrävande arter, försvinner. Betydande naturvärden går förlorade och vid handläggningen av den efterföljande avverkningsanmälan finns inte mycket kvar att ta hänsyn till. Om dessa strategiska gallringar sker för att markägaren vill undvika bakslag vid handläggningen av avverkningsanmälan eller för att få ut träden innan man riskerar att få ett avverkningsförbud, då måste staten överväga att införa anmälningsplikt på alla sena gallringar. Vi välkomnar den nya anmälningsplikten som införts för skogsbruksåtgärder i urskogar och i gammal skog, däribland gallringar, även om förnybartdirektivet implementerats för snävt i Sverige med bl a en för snäv tolkning av begreppet gammal skog. Vi menar att det finns yngre skogar än så där förutsättningarna för hotade och skyddade arter försvinner genom dessa omfattande, sena gallringar.

Synpunkter på slutbetänkandet gällande påverkan på klimatet samt utredningens brist på saklighet och objektivitet

Slutbetänkandet gör bedrägliga beräkningar av klimatnytta med egen påhittad ovetenskaplig metod. Med dessa beräkningar kan utredaren visa det som regeringen vill att utredningen ska komma fram till.

Ord som saklighet, objektivt och analys används i utredningen. När man läser det känns innehållet pålitligt. Som att citat "För ett fungerande policyarbete med välgrundade beslut krävs tillförlitliga och objektiva beslutsunderlag." Och att som utredaren skriver, citat "Jag bedömer att ett evidensbaserat arbetssätt, som är systematiskt, transparent och baserat på

vetenskap och beprövad erfarenhet, bör genomsyra policyarbete och offentlig förvaltning inom det skogspolitiska området. Därför föreslår jag att Skogsstyrelsens och Naturvårdsverkets instruktioner kompletteras med en skrivning om att myndigheterna i utförandet av sina respektive uppdrag ska utgå från vetenskap och beprövad erfarenhet.”

Men vid läsning av utredningen framkommer med tydlighet att utredningen inte alls vilar på en vetenskaplig grund i flera fall, och vi tar här upp några exempel på det. I avsnitt 2.2.1 påstår utredaren att citat ”I skuggan av fokus på klimat och miljö har produktionen blivit eftersatt.” Det är ett helt orimligt påstående. Skogsproduktionen är förödande för biologisk mångfald vilket har fastslagits i flera studier. Dessutom har skogsavverkningarna ökat och därmed har skogens kolsänka minskat under senare år, Sveriges nationella rapportering av växthusgaser till UNFCCC². Att fortsätta med en lika hög eller ökande produktion kommer att utmana möjligheten att nå Sveriges klimat- och miljömål och det som Sverige enligt EU-lag måste uppnå. Produktionen har ökat så att Sverige nu inte kan nå EU’s LULUCF-direktiv om en ökad kolsänka till 2030³, och det borde varit fokus för utredaren ifall man vill föra en robust skogspolitik med önskan om fortlevnad av skogen i sig. Så det är inte produktionen som är eftersatt i Sverige. I Sverige får miljöfrågor svagt stöd från myndigheter som inte fått tillräckliga anslag och skogsbruket har inte visat tillräckligt intresse av att skydda växter och djur. Miljöfrågor har blivit något som frivilligkrafter i olika föreningar måste bevaka då produktionen är det som får styra hur skogen brukas. Det citerade påståndet, att fokus i Sverige är på klimat och miljö, saknar all objektivitet och saklighet.

I avsnitt 2.2.1 sägs också av utredaren citat: ”Jag föreslår även ett nytt mått som följer skogsbrukets hela bidrag till klimatarbetet, från trädens koldioxidupptag till produkternas potential att undanhålla koldioxidutsläpp (substitutionseffekt)”. Det här är problematiskt vilket utvecklas nedan:

Rapportering av växthusgaser från Sverige baseras på vedertagna metoder framtagna av FN’s klimatpanel IPCC. IPCC tar var fjärde år genom tre arbetsgrupper med många forskare från hela världen fram rapporter om klimatet. Dessutom tar en fjärde arbetsgrupp fram och reviderar den metod som används för nationell rapportering av växthusgaser.⁴ En av oss i föreningen, Åsa Kasimir, har haft äran att nomineras från Sverige och blivit invald för att medverka i arbetet, tidigare i IPCC emissionsfaktordatabas och i beräkningshandbokens uppdatering 2019 samt nu som expert att granska en ny kommande metoduppdatering. Hennes expertis gäller beräkning av utsläpp/upptag från mark och vegetation. Viktigt i det arbetet är att beräkningar görs baserat på vetenskaplig metod, så att inte utsläpp utelämnas eller beräknas dubbelt. Det är något IPCC lyfter som mycket viktigt. Sveriges och andra länders beräkningar och redovisningar av nationella utsläpp/upptag av växthusgaser baseras på denna metod. Många av de statistiska data som Sverige använder som underlag för beräkningarna för LULUCF kommer från riksskogstaxeringen.

Men i den här utredningen föreslås ett helt eget nytt mått på utsläpp/upptag, en hemmasnickrad metod för att beräkna klimatnyttan som har fem delar:

1. förändring i virkesförråd (nettoppdrag i skog)
2. förändring i stocken av träprodukter (nettoppdrag i träprodukter)

² [Skog, utsläpp och upptag av växthusgaser](#)

³ [Sverige långt ifrån att klara klimatomskogen: ”Väldigt långt borta” | SVT Nyheter](#)

⁴ The IPCC Task Force on National Greenhouse Gas Inventories (TFI) is responsible for the internationally-agreed methodologies used for the calculation of national anthropogenic GHG emissions and removals by signatories to the UNFCCC and its Paris Agreement. <https://www.ipcc.ch/working-group/tfi/>

3. förändring i momentan avgång av CO₂ från avverkad biomassa, exempelvis biobränsle och kortlivade skogsprodukter (nettoutsläpp biomassa)
4. förändring av utsläpp som följd av att biomassa (grenar och toppar, grot) ersätter fossila bränslen
5. förändringar som en följd av materialsubstitution, exempelvis om trä ersätter cement.

Kategori 1 innehåller endast virkesförrådets förändring, inte förändring av mängden kol i marken, i död ved eller biomassa under jord. I utredningen sägs att det troligen inte spelar så stor roll eftersom man här använder metoden för att jämföra scenarier. Men inte ens i en jämförelse av scenarierna blir det rättvist eftersom scenariot 'Fokus mångfald' därmed kommer att underskattas, då detta scenario har mer markkol och död ved än de andra scenarierna. För nationell rapportering är det av största vikt att även dessa kolförråd räknas med.

Kategori 2 finns med i IPCC metod och kallas där HWP (Harvested Wood Products) där olika produkter har olika halveringstider. I utredningen vet man inte hur förändringen beräknas. I vetenskapen är det mycket viktigt att redovisa metod.

Kategori 3 kan innebära dubbelräkning av utsläpp från skogen eftersom kategori 1, virkesförrådets förändring, redan innehåller detta utsläpp. Om biobränsleanvändningen ökar med påföljande CO₂-utsläpp så minskar samtidigt mängden ved som blir kvar i skogen, virkesförrådet, varvid utsläppet redovisas dubbelt. I IPCC's metod redovisas bioenergiutsläppen under energi men nollas i summeringen för att undvika dubbelräkning. Och i IPCC's metod ingår kortlivade produkter som t.ex. papper i HWP, med en kort halveringstid.

Beräkningsmetoden redovisas inte heller här.

Kategori 4 innebär vad man kan förstå minskade utsläpp av fossila bränslen på grund av förbränning av grot (Kategori 3). Det kallas substitution och är populärt begrepp bland skogsindustrin som använder det som argument för att det skulle vara bra att avverka skog genom att skogsråvara då sägs ersätta fossila bränslen. Men det är endast en tankefigur. Det är inget som atmosfären ser. Minskade fossila bränslen redovisas under Energi, och där synliggörs om fossila bränslen minskar. Det är inget som redovisas under markanvändningssektorn. I en värld där knappt några fossila bränslen kan användas, då är inte heller tankefiguren "substitution" möjlig.

Kategori 5 materialsubstitution är också problematisk då vi historiskt i Sverige har byggt med trä, inte för att ersätta betong utan för att trä är bra och tillgängligt i Sverige. Det innebär att bygga med trä inte har ersatt betong historiskt och gör det inte nu. Redan nu avverkas nästan hela årliga skogstillväxten i Sverige, så det är också svårt att se att det skulle gå att öka byggandet med trä mer än marginellt, för att ersätta betong.

Att räkna med substitution innebär att en stor skogsavverkning ger bättre klimatnytta än om avverkningen är liten, vilket därmed ger en skevhet i resultatet till nackdel för scenariot 'Fokus mångfald'. Så även om det bara är för att jämföra scenarier så blir den beräknade klimatnyttan skev och problematisk. Metoden är tydligen gjord för att visa på att scenariot med ökad produktion blir bäst för klimatet. Utredaren föreslår också i avsnitt 2.2.1 att en liknande metod ska användas som nytt nationellt mått på skogsbrukets hela bidrag till klimatarbetet. Det är förmätet att föreslå en egen metod som inte genomgått vetenskaplig granskning, bara för att påskina klimatnyttan med skog, en metod som bygger på en tankefigur och inte på verkliga utsläpp/upptag som tillför eller bortför CO₂ till atmosfären. Utredningen tillräknar sig saklighet och objektivitet, man häpnar.

Förslag under sektion 4.3

Förslag:

- Regeringen ger Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket i uppdrag att ta fram ett nytt mått för skogens klimatnytta som inkluderar kollagerförändringar i skog och träprodukter, utsläpp från värdekedjan samt potentiellt undanhållna utsläpp från andra produkter.

Den nya beräkningsmodellen är ämnad att visa på skogens klimatnytta, och med det menar man att förse samhället med förnybar råvara från skogen. Redan nu använder sig skogsindustrin i Sverige av sådana beräkningar, vilket används som ett reklamknep. Det är att luras. Beräkningsmodellen kan inte användas för nationell rapportering av växthusgaser och därför inte heller som bas för politiska beslut. Så vad ska det användas till? Utredningen skriver att det nya måttet ska visa på skogsbrukets *potential* för utsläppsminskningar. Men en potential är inte samma sak som en reell påverkan på klimatet, vilket är det som IPCC's metod beräknar. Av texten ser man att det nya föreslagna måttet är ämnat att hindra införande av bindande och styrande lagstiftning som begränsar skogsbruket, eftersom en minskad avverkning är det som reellt binder mer kol in i ekosystemen. Är man rädd för sanningen? Det är tydligt att det är skogsbruket som värnas, inte klimatet. Om ett sådant alternativt mått införs parallellt med UNFCCC-redovisningen baserad på IPCC's metod kommer det att innebära en stor förvirring. Det är viktigt att klimatpolitiken inte baseras på fantasi utan på reella fakta.

Avsnitt 4, "Synliggör skogens klimatnytta" beskriver politiska klimatmål och redovisning av upptag i skogen. Här skriver man att: "De så kallade kolpooler som inräknas i skogsmark är levande träd, dött organiskt material, mineraljord, organogena jordar samt övriga utsläpp (till exempel från bränder eller gödsling)". Kanske en petitess, men det kan behöva påpekas att organogena jordar inte redovisas som kolpolsförändring, utan har ett stort utsläpp. Författarna av utredningen har här osynliggjort dessa utsläpp, vilka är i storleksordningen 7 miljoner ton CO₂ekvivalenter per år från skogsmark⁵. Ett utsläpp som orsakas av skogsbruk. Den skog som växer på organogen mark kan även i ett omloppsperspektiv omöjligen kompensera för utsläppen från marken, vilket utredaren påstår. Förlusten av torv består men ny skog på marken kan endast kompensera för det kol som försvann med de tidigare avverkade träden. Det som behövs för att minska utsläppen från de organogena markerna är att göra dem blötare. Men i stället för återvätning föreslår utredaren att dikesrensning behöver göras för att minska stormfällning och körsador på organogen mark. På torvmarker är det viktiga att marken försvinner under oss när den hålls dränerad och att utsläppen ger ett varmare klimat som hotar oss och skogens ekosystem, kanske inte primärt körsador. Utsläppen måste ner, även de som skogsbruket orsakar. Att skog på organogen mark också är stormkänslig beror på att rötterna finns i ytan där marken är dränerad och att torv i sig inte är mycket för rötterna att greppa tag i. Skog bör därför inte odlas på torvmark. Framtiden kommer med stor sannolikhet inte att se ut som den har gjort historiskt. Kraftigare stormar är att förvänta i ett varmare klimat, så en anpassning vore att avverka skogen på torvmarker

⁵ Åsa Kasimir och Amelie Lindgren. 2024 Torvmarker, Klimat och Återvätning – att minska utsläpp och främja koldioxidinlagring. Vulkan förlag. Gratis pdf-fil <https://www.gu.se/forskning/atervatning>

och låta dem åter få bli blöta. Det kan inte vara så svårt då de endast utgör 4–5% av produktiv skogsmark i Sverige. Att göra landskapet blötare vore också en välgärning i ett förändrat klimat, där torkperioder förväntas bli vanligare under sommaren, med påföljande negativ påverkan på skogen. Att stoppa upp vattenflöden är inget som nämns i utredningen, vilket också är en stor svaghet. Var finns klarsynen?

Föreningens synpunkter på ett urval av övriga förslag i skogsutredningen

Förutom ovannämnda ställningstaganden till några av förslagen i utredningen, listar vi i nedanstående tabell vår ståndpunkt gällande ett urval av övriga förslag.

Sid	Utredningens förslag	Föreningens ståndpunkt
34	Om en fågelart anses befinna sig på en otillfredsställande nivå ska de områden där livsmiljöer behöver bevaras eller skyddas hanteras med de verktyg för skydd som finns i 7 kap. miljöbalken eller genom naturvårdsavtal snarare än genom förbud vid enskilda åtgärder.	Nej
34	För att skapa en mer ändamålsenlig och proportionerlig tillämpning av artskyddsförordningen föreslås att kvalificeringen av vad som utgör en otillåten störning ändras. Bedömningen bör fokusera på om skogsbruksåtgärder väsentligt påverkar möjligheten att bibehålla eller återupprätta den tillfredsställande nivån av fågelarten.	Nej
34	Utgångspunkten att naturreservat innebär ett definitivt och långsiktigt skydd bör kvarstå, men jag föreslår att beslut om inrättande av naturreservat ska kunna upphävas om syftet med naturreservatet inte längre bedöms rimligt att uppnå.	Nej
34	Beslut om biotopskyddsområde ska kunna upphävas om det finns skäl för det.	Nej
36	Skogsstyrelsen får i uppdrag att uppdatera sina föreskrifter om vegetativt förökat skogsodlingsmaterial i syfte att tillåta en användning som inte begränsas av den areal som föryngras med sådant material.	Nej
37	Dagens regelverk justeras genom att begränsningen att främmande trädarter endast får användas i undantagsfall, tas bort.	Nej
39	Länsstyrelserna får i uppdrag att göra en översyn av reservatsföreskrifter utifrån risken för skogsskador i reservaten och att även risken för spridning till angränsande skog beaktas.	Nej
44	Jag föreslår att Naturvårdsverket, som är den myndighet som har bemyndigande att rapportera inom det aktuella området, bör göra en bedömning av vilken rapportering som med hänsyn till omständigheterna ska göras av regeringen. Det ger regeringen möjlighet att göra de eventuella politiska avvägningarna inför beslut om sådan rapportering som av någon anledning har politisk relevans.	Nej
44	Dessutom föreslår jag att Levande skogar utvecklas genom ett förtydligande om att målet ska uppnås på ett sådant sätt och i en sådan takt att andra mål för hållbar utveckling inte äventyras.	Nej

85	Ändring i 4 § Artskyddsförordningen: "avsiktligt störa vilda fåglar, särskilt under deras häcknings- och uppfödningstid, om inte störningen saknar betydelse för att bibehålla populationen av fågelarten på en tillfredsställande nivå, särskilt utifrån ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov" ändras till " väsentligt påverkar möjligheten att bibehålla populationen av fågelarten på en tillfredsställande nivå, särskilt utifrån ekologiska, vetenskapliga och kulturella behov med beaktande även av ekonomiska krav och rekreationsbehov , eller....."	Nej till båda ändringarna
481	Regeringen upprättar på lämpligt sätt en nationell förteckning över fågelarter vars populationer inte befinner sig på en tillfredsställande nivå.	Nej. En sådan lista behöver vara opolitisk och objektiv och bygga på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet.

Kjell Fransson
Ordförande i Naturskyddsföreningen i Ale

